

శ్రీకావిత్తన

ఆమె అటకమీదనుంచి క్రిందకు
చూసింది !

నేలనిండా దుష్టు పేరుకుపోయి
దండి. గోదు మూరిపోయి ఉన్నాయి.
మూరినగోదలమీద సాలెపురుగులు తమా
షాగా పాకుతూ కదుల్లున్నాయి.

గిగినిండా ముతకవాసన !

మూరివున్న కిటికీతలుపుల సందు
ల్లోంచి సన్నని వెలుగు గదిలోకివస్తోంచి.
మళ్ళీ పగలయింది !

ఇంకా ఇలాటి పగళ్ళ మూడు,
రాత్రులు మూడు ఇంకా గదవాలి !

అప్పుడు, తాను కోరుకున్న ఇణాలు
వస్తాయి !

ఆమె అటకమీదనుంచి క్రిందకు
ధుమికింది !

మెల్లగా తలుపునందుల్లోంచి ప్రక్క
గదిలోకి వెళ్ళింది. అదే పడకగది !

ఆ గదిలో మంచమీద పాతపరువు
ఒక్కటిపుంది. కొత్తపరుపు, దుష్టుల్లు
ఏవిలేవు. గదిలో బట్టలస్థేండు బోసిగా
వుంది.

తూర్పు గోదకున్న ‘వార్డ్రోఫ్’ తలు

పులు బోల్లా తెరిచి ఉన్నాయి. హాటి
అరల్లో పాతపేపర్లు, చి రి గి పోయిన
చందమామ పుస్తకాలుతప్ప వస్తువులు
ఏలిలేవు. బోధింకలు గోద కంతల్లోంచి
బయటకువచ్చి అరల్లో ఇటూఅటూ పాకు
తున్నాయి.

గోదకు బిగించిఉన్న టూయిట్లైటు
చుట్టూ ఏవోపేరు తెలియని పురుగులు
చిన్నచిన్న గూళ్ళకల్లైయి.

మూరివున్న కిటికీ దగ్గరలోనే పెద్ద
పేచిలువుంది ! దానికిఅన్ని నిలువుటద్దం
ఉంది. పేచిలుమీద పాతగుడ్డ, భోల్లు
తుడిచ్చేబ్బిష్ట అస్త్రవ్యస్తంగాపడిపున్నాయి.

ఒక బల్లి పేచిలుమీదకు పాకివచ్చి
పురుగుల్నిపట్టి తింటోంది.

అద్దంముందు థాళీఅఱుపోయినబోట్టు
సీసా పడివుంది.

ఆమె అద్దం ఎదురుగా నిలబడింది !

అద్దం ఆమెకు తన ప్రతిబింబం
కనిపించలేదు !

ఆమెకు ఏడుపువచ్చింది !

అంతలోనే కోపంవచ్చింది !

వెంటనే ఆవేశంకూడా వచ్చింది !

ఇంకా మూడురోజులు గదవాలి.

ధ్వనిభాష్యం, రాజేశ్వరరావు

అంతప్పరూ ఛపిక పట్టాలి. ఆ తరువాత తానుచేయబోయేహని తలుచుకుంటే సంబరం వేసింది,

ఆమె మెల్లగా మంచంపడ్డకు వెళ్లి చొతపరుపుమీద కూలబడింది.

మంచం నాలుగు మూలలూ ఆప్యాయంగా తడిమింది. తలమైపునుతున్న పాత తలగడవైపు క్రైపుతో చూసింది.

ఆమాచాన్ని పదట్లేకపోతోంది ఆమె!

సరిగ్గా, పదహారునెలలక్కితం ఒక నాటిరాత్రి రః పరుపుమీదే జీవితంలోని మొదచి తీపి అసుఖహన్ని రుచిచూసింది ఆమె! ఆ తీపి అసుఖపంతోపొటు తాను కోల్పోవున శిలంవిలువ అమూల్యమని కొద్దిరోజుల తరువాతే ఆమెకు తెలిసింది. ఆసంఘటన ఎంతమరచిపోదామనుకున్నా మరుపుకు రావటంలేదు.

పదహారు నెలలక్కితం ఆ రాత్రి—

తోచ్చిదే గంటలవేళకు అంటుగిన్న లుతోమి పంచింట్లో బోర్లించించి తరువాత పెరటితలువులు బిగించి వచ్చింది. గ్రాసుతో మంచిసీళ్లుతెచ్చి పడకగదిలో పుంచి “బాబుగారూ! నేను వెళ్లున్నా! పిధి తలువులు వేసుకోండి!” అంది అతనితో.

ఆతడు చదువుతున్న పుస్తకమూసి “అంత అర్కాంటుగా వెళ్లాలా? ఇంకో గ్రాట అలస్యంగావెళ్లే కొంఫలంటుకుండాయా?” అన్నాడు నవ్వుతూ.

ఆలస్యమైనా ఫర్మాలేదు. పనిషుంచే చెప్పండి!” అంది మామూలుగానే. ఆతడు మెల్లగా మంచందిగి వచ్చేడు.

“చూకు! అమృగారు, పిల్లలు యావేళ వూరువెళ్లేరుకదా! రేపు సాయంకాలందాకా రారు. అందుకని ఇంట్లో అఖసరాలన్నీ నువ్వేచూడాలి.” అన్నాడు.

“అలాగే బాబూ! అమృగారుకూడా చేపేరు. రేపు ఉదయం అరోగంటకల్లా పచ్చేస్తా. మీ కాఫీ. వంట అస్తీ నేనే చేస్తాను. ఆఫిసుకి అలస్యంకాకుండా కేరియను కట్టిస్తాను.” అంది.

ఆతడు నవ్వుతూ “అంతేనా? మరిమిగిలిన పనులో? అన్నాడు.

అమె అతనివంక అనుమంగా నూసింది. అతనివంబోమిదనుండి మత్తయిన సెంటువాసన తెరలావచ్చి అమెను కమ్మింది. ఆతడు చనువుగా దగ్గరకు వచ్చి అమెచెయ్యేపట్టుకున్నాడు. గాజులు గలగలమన్నాయి.

ఆమె మనసు రివెపులాంది!

యవ్వనరలోకి ప్రవేశించేక మొట్ట మొదటి పురుషుర్న అది.

అమె భయంతో వణికిపోయింది.

అతనితో పెనుగులాడాలనుకుంది.

గట్టిగా గొంతెత్తి అరపాలని కూడా అనుకుంది.

అతణ్ణి బలంగా దూరానికి నెట్టివేయాలని అనుకుంది.

కాసీ, ఏమిచేయలేకపోయింది.

ఆతడు ఆమెను పూ ట్రిగాఅక్రమించు కున్నాడు రెండునిమిషాల్టోనే!!

“అమృగారు చిలకలా పు ० టా రుకదా! నామిద మోజెందుకు భాబూ!” అని అడిగింది అర్గంట తరపాత మంచం మీదనుండి లేస్తూ.

ఆతడు చిరునవ్వుతో “చి ల క ట్లో చాలా రకాలుంటాయి. ఒకోక్కు చిలకదిఒకోక్కు అందం!” అన్నాడు.

తరువాతిరోజునే అమృగారు, పిల్లలు వూరినుండి తిరిగివచ్చేశారు.

ఆతడు ఆమెను మరిచిపోయాడు.

అమృగారూ, ఆతడు పడకగదిలోకి వెళ్లావుంచే చాలారోజులవరకూ అనూయగా వుండేది అమెకు.

దీనాలు గడుస్తున్నకాట్టి ఆ అనుభవాన్ని మరిచిపోవాలనుకుండ. అయితే, తను అనుభవించిన అనందం యొక్కఫలితం తనలో ఏర్పడుతోందని తెచ్చేకు అలస్యంగా తెలిసింది. ఆ సంగతి తెలి

సేక ఆమెకు ఆ రాత్రి నిద్రవట్టలేదు! ఒడలంతా చేంటాలు కమ్ముయి.

గుండె భయంతో అవిసిపోయింది!

మరునాడు రహస్యంగా ఆ తనితో అనఱు విషయం చెప్పింది.

“కొంప ముంచే వే!” అన్నాడు అతడు బెదిరిపోతూ. ఆ చూటు అన్న ప్పుడు అతని ముఖంలోని భయాన్ని స్వష్టిగా చదవగలిగింది.

ఆమెకు ఏం మాట్లాడాలో తోచలేదు!

కొంప ముంచింది అతడే! పైగా సైనికుడకు తప్పు తోసేస్తున్నాడు.

“సాయంకాలం మాత్ర లు తెచ్చి పెరటిగూట్లో పెడ తాను. వేసుక్కో!” అన్నాడు. అలాగేనన్నట్లు మానంగా తలహూపింది.

. ఓ సాయంకాలం కనుచీకటి పడేవేళ పెరట్లో తారాడుతూ గొఱగుతున్నట్లు అటిగేడు అతడు ”ఏమయింది?” అని.

“ఏమీ అవునేదు!” అంది.

“సరేలే!” అంటూ కాలుకాలిన పిల్లిలా వెళ్లిపోయేదు.

‘సరేలే’ అంటే అతని నిర్ణయం ఏమిటో ఆమెకు అర్థంకాలేదు. కానీ అదే రాత్రి ఎనిమిది గంటలవేళ పెడ్డరూంలో దేబిలు ఛేష అమర్చి పైగ్గెపెడుతూ పుంటే కొంప అర్థమయింది. ఘూర్తిగా అర్థం చేసుకునే లోగానే ఏదో బలమ ఇయన శక్తి ఆమెను తోసేసింది. వెనుక సుండి కప్రతో అదిమిపెట్టి కరెంటుపొక్క తో అతడే చంపేశాడని ఆమెకు అర్థమయింది.

ఆమె చచ్చిపోయింది!!

ప్రమాదవశాత్తు కరెంటుపొక్క తగిలి చనిపోయిందని ఆ తడు అందరికి చెప్పేదు. మంచిపని మనిషి చనిపోయిందని ఇంట్లో అందరూ కన్నీళ్లు పెట్టు తున్నారు. అతడూ కన్నీళ్లు కార్చేడు!

చనిపోయిన నష్టత్రం మంచిది కాదు కనుక ఏడాదిపాటు ఇంటిని పాడు పెట్టాలన్నారు. ఇంటిలో సామాస్తమ్మీ వేరే అడ్డె ఇంటిలోకి మార్చి ఈ ఇంటికి రాళాలువేసి వెళ్లిపోయారు.

అప్పటినుండి, ఆమెజక్కుడే గడవు తోంది. ఆమెకు ఆకరితేదు! నిద్రలేదు! దాహం అంతకంటే లేదు! ఒకే ఒక కోరిక మాత్రం వుంది.

అన్నాయంగా తనను హతమర్చినందుకు అతన్ని, ఆ సంసారాన్ని ప్పుడుకు పీడించాలని! వాళ్లను అనుష్ణణం హింసించాలి!

అతడూ, అతడి భార్యా చాలా అన్ధో న్యూంగా వుండేవారు. పిల్లలిద్దరూ కూడా బోధుగా తరోగ్గేంగా ముత్తాల్లా వుండేవారు. చక్కని కుటుంబం వాళ్లుది. తనతో సాంగత్యం, తరువాత తనకు చేసిన అన్నాయం తప్ప అతడిలో చెర్చసాజాలు లేవు! దురలవట్లు కూడా వీచి లేవు! తనతో సాంగత్యంవున్నా, భార్యను మాత్రం ప్రాణంలాగే చూసుకునేవాచు. అతడిని బాధించాలంటే అతని భార్యా పిల్లలిన్న హింసించాలి. వాళ్లనిపట్టి పీడించాలి! రకరకాలుగా వాళ్లని బాధ పెట్టాలి!

ఆపుడు అతనిలో కలిగే దుఃఖం చూస్తే కనిపీతుంది! అతడిని చంపటం ఆమె ధైయం కాదు! ఆ కుటుంబాన్ని పీడించటమే ధైయం!

ఆమె కోరిక తీరటానికి ఇంకామాడు దినాలు గడువుంది.

ఈ మాడు దినాలలో ఈ ఇంట్లోకి వచ్చేస్తారు అతడూ. భార్యా, పిల్లలూ!

ఆపుడు తన పథకం ప్రారంభించాలనుకుంది ఆమె.

మంచం దిగిమళ్ళి ముంచు గడిలోకి వచ్చింది.

ఈ క్స్కు ఉదుటున ఎగిరి అటక ఏకిక్కంది.

అటక మీద ఒకమూల కూలబడింది మళ్ళీ క్షణాలు రెఫ్ఫిపెడుతూ!

* * *

మూడు దినాలు గడిచి పోయాయి.

నాలుగో దినం ఉదయం భట్టున ఆఱంటి తలవులు తెరుచుకున్నాయి.

ఒక్కసారి గాలీ, వెలుతురూ లోనికి చొరబడితే ఉక్కురి బికిక్కం అన్నాయి యింది ఆమె.

అటక మీద ఒకమూలకు వెళ్లినకిక్క కూర్చుంది!

గది తలవులన్నీ తెరుచుకున్నాయి.

కిటికీ తలవులు తెరిచేసరికి ఇంట్లోకి వెల్లుటుతో బాటు ఎండ కూడా పచ్చిసింది!

ఇంటినిందా హడావుది! ఇల్లంతా తుఫిచేయ! నీళ్ళతో కదిగేరు!

ముగ్గులు పెట్టేరు! గదిలూ హూళుల పెట్టేరు. మంత్రాలు చచివేరు బిగురగా పూజలూ, పునస్సూరాలు చేసేరు. తంతులన్నీ మగించేక భోజనాల పెట్టేరు.

పగలంతా హూడావుణిగా జరిగింది!

వెలుతురు తట్టుకోలేక ఆమె అటుక దిగిరాలేదు. అదీకాక ముగ్గులూ, పూజలూ చూస్తే ఆమెకు క్రిందికి దిగి రాపుచూనికి కూడా భయం కల్గింది. సాయంత్రం చీకటిపణే సమయంలో అటక చివరక పచ్చి మెల్లగా చూసింది. పేల్లరిట్టు బోధ్యగ్రా తయారమ్మేరు. గనగునలా దుతూ ఇంట్లోచలాకీగా తిరుగుతున్నారు. అతడూ, అతనిభార్యా మాత్రం కొంచెం సన్నబడినట్లు అనిపించింది. అత్తిభార్యముఖంలో మనపటి చలాకి తనం లేదు. కాంతితో వెలిగిసోయే ఆమె కష్టాల వెల వెల తోతున్నట్లు అనిపించింది. అతడు మనివీ శిక్కి-నా, ముఖం మాత్రాల బగలతో లావెక్కి-ంది. ఇంతకు ముంద లేని చిన్న బొణ్ణ వేదుగా కనిపిస్తోంది మనివిలో మనపటి దృష్టత్వం తెఱ్ఱు అతడి కష్ట క్రింద నల్లని చారతు ఏర్పడ్డాయి. ఈ ఒక్క సంపత్తురంలోను అయిదు సంపత్తురాల వయసును మిగిన వానిలా అతడు కనబడ్డాడు.

ఆ రాత్రి అలికిచి మగిసేదాకా అటక దిగిరాలేదు ఆమె!

తరుచార మెల్లగాదిగి పిల్లలాగదిలోకి వెళ్లింది. వాళ్ళాడ్డరూ నిద్దమోరున్నారు తరఫాత అతడి గదిలోకి పచ్చింది. అతడిగదిలో కొత్తమంచంమీవ కొత్త

శ్రీమతివేసి ముంది దుష్టుణి పరిచిపు...
గది స్వరూపమే మూర్తిపోయినట్లనిపిం
చింది. అంతా అమర్ధినట్లు చక్కగా
కయార్యయివుంది. దుష్టు పేరుకుపోయి
నిన్నచీపరకూ చెత్తగావున్ననేల ఇపుడు
తళతళా మెరిసిపోతోంది.

అతడు కుర్చీలోకూర్చుని వున్నాడు!
అతడి ఎదురుగావున్న టొపాయిమీద
గ్లూసు, సీసా వున్నాయి! సీసాలో ద్రవం
.తథతథలూడుతోంది. ఇది అతడికి కొత్త
అలహాటు అనుకుంది ఆమె! వగ్గరలోనే
అతడి భార్య నిలబడివుంది. కనులు
నిండిన నీళ్ళతో! ఆమె ఇంటినేపు
భార్యాఫర్లలవంక చూస్తూ వుండిపో
యింది.

“వీమండి! మీకు పుణ్యంవుంటుంది.
సావాట వినంది. ఈ పదకొండు నెల
టోనూ మీరు ఎంత మారిపోయారో మీకు
తెలియడంలేదు. ఆరోగ్యం హృతిగా
నాళనం కాకముందే దీన్ని మానండి!”
అంటూ అభ్యర్థిస్తోంది భార్య.

“మొదలెట్టావా మళ్ళీ! పో! ఇక్క
ఇఱ్ఱంచి! రోజూ వెధవసోద! నేను తాగు
తాను! నువ్వు అరచి గింజు తు న్నా
మానసు! నాళిష్టం! నాడబ్బు! నేను
తాగుతాను!” అతడి మాటలు ముద్దగా
ర్చన్నాయి.

అతడికష్ట చింతనిపుల్లావున్నాయి.
అతడి ముఖం మనిషిరక్తం రీచి

ముఖం ల్యాచుఅంల్చుంది, అతడి
జూతు చెరిపోయి అస్తవ్యస్తగాచుండి.

“వీమండి! మీకిది న్యాయంకాదు!
ఇది మొదలుపెట్టిననాడే మీకు చెప్పేశ్వరు!
అలహాటయి తే మానలేరని! మొదటిరోజు
పోర్టీలో బలవంతంవల్ల తాగెనస్యారు.
తరువాత స్నేహితులకోసంతాగేనస్యారు.
తరువాత కంపెనీకోసం తాగేరు. తరు
వాతరవాత పోర్టీలు పోచూయి, స్నేహి
తులు పోయారు. కంపెనీ, ఒంటి
నెప్పులు అన్నిపోయాయి. పోయినంత
ఆస్తిపోయింది! ఆరోగ్యమూడోయింది?
ఇంకా ఎందుకండి ఈ అలహాటు? దయ
చేసి నాకోసం మానెయ్యింది. ఈ అల
హాటుతో మీరు బంధువుమధ్య స్నేహి
తులమధ్య ఎరెత చులకస అయిపోతు
న్నారో గుర్తించేరా? ఏనాడూ చేయిచాచి
ఒక్కరూపాయికూడా ఎపరిదగ్గరా అప్ప
చెయ్యినిమీరు, నెలాఖరులోజుల్లో వేసిప్ర
సీసాలకోసం అప్పుతెస్తున్నారు. ..క్రితం
పారంలో మీరు తీసితెచ్చిన చెబులు
తిరిగి ఇప్పుమని పకిప్పింటాయున వ్యాచ్చ
అబ్బాయిని మన ఇంటికి కబుర్కుపిటే
నేను సిగ్గతో ఎలా కుచించుకుపోయాన్ని
మీకు తెలీచు. మీరు గదిలో సీసో,
గ్లూసుతో కూర్చుంచే గదింక చూడడా
నికే పణికిపోతున్నారు చిల్లలు. వ్యాచ్చకి
మీకు మధ్య పెద్ద ఆగాధం ఏర్పడిపో
తోంది. మీరోక్కందినం కేంపువెళ్ళే

స్తుతిం గె ట్లు కు పా యే పీల్లలు ఇప్పుడు
మొమ్ముల్ని చూస్తేనే జికుసుకుంటున్నారు.
ఎందుకని? మీకు చిలాకు ఎక్కువయి
పోయింది. కోపంఎక్కువయిపోయింది.
తాగుడుతప్ప ఇంక దేనిమిదా మీమ
అసక్తిలేదు! ఇంట్లోవచ్చిన మార్పు
లన్నితికి మీ తానుడే కారణం! స్థిర్జీ!
నేను కోరుకునేది ఈ ఒక్కచే! ఈయ్యేన
నం మానెయ్యింది! మీమురుపటిమామి
అమండి! అంతే!” అతడిభార్య కంటి
సుండి ఏకధారగావర్షిస్తున్నాయి కన్నిశ్శు!
అతడు నోటిపద్ధ ఉంచుకోబోయిన
గ్రాసును ఆమెవైపు క్రూరంగాచూసి ఆమె
ముఖంమీదికి విసిరేచు. అది ఆమె ముఖా
నికి బలంగాతగిలి నేలమీద పెద్దళబ్బంతో
పడి భఱున బ్రహ్మలయింది!

“నాకు నితులు చెప్పుకు! నువ్వు, పిల్లలూ కట్టకట్టుకని గోదాట్లో దిగంది!
నేను మాత్రం తాగుడు మా న ఫు కా కా
పూనము. అర్థమయిందా? నిమూలాన
కొత్రగణాను పగిలిపోయింది. మరోటి
వృథా!” ముద్దగా సాగదిస్తూ అన్నాడు.

భార్య అ క్కు ఈ సుంది కదల్లేదు,
పడుస్తు నిలబడిపోయింది.

“నీకే! తీసుకురమ్మంచే చినపడటం
లేదా? అహ!...వినపట్టంలేదా అని...”
అంటూ కట్టిటోంచి తూలుచూ లేచిపచ్చ
భార్య పీపువంచి గట్టిగా రెండు చరువులు
చరిచెడు.

నోటిలో చీరకొంగుపక్కుకుని ఏము

స్తుతినేలమ్మీద మాలబడిపోయింది భార్య.
గోద ఆసరాగా పెల్లగా తడుము
కుంటూ వంటగదిలోకివెళ్లి మరోగ్గాను
తెచ్చున్నాడు అతసు.

సీసాకోని ప్రదవం గ్రాసులోకి, గ్రాసు
లోసుండి అతడి పెవవుంచుధ్వు వెళ్లి
పోయింది.

భర్త అయపులచూ, భార్యలోచూకూ
పీల్లిధ్వురూ లేచిపోయారు.

• భయంగా ఆముగువేసుపుఃటూ గది
తయవుచగ్గరే ఆగిపోయి ఏడుస్తున్న తల్లి
చంక నిస్సపుయంగా చూస్తూ నిలాణి
పోయారు!

నే ఉ మీ ఉ ప ది స భార్య ప్రసరే
మూలగుంతోంది!

ఇంకో అముసిమచొయి గడపచుం
డానే చుకోగ్గాను ప్రచం భర్త పెవాల
చుధ్వు ఇంకిపోయింది.

ఆగదిలో ఉటమూలా నిసిబడి ఈ
పంసిపిచుస్తున్న ఆమె తృప్తిగా
ఊపిలి పీట్టుకుంది.

ఆమె గుండెనించా ఆన ఠ ఠ
పొంగింది!

ఇంక ఈ యింటిలోతుండి ప్రక్కుల్ని
పీపించాల్సిన అపసరం ఆమెరు కని
పించలేదు!

సీసాలో ప్రచం పంచ, భాకీలుపో
తుస్తు గ్రాసుచంక మార్చిమాట్టిచూసి,
తృప్తిగా నిట్టుాల్చి, రిప్పున బిథుటు
ఎగిరి వెళ్లిపోయింది ఆమె ! ! !